

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **A. P.**, zastoupená JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Praha 7, Oveňecká 78/33, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2021, č. j. 10 A 123/2020 - 59, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 20. 2. 2020, č. j. OAM-29500-6/DP-2019, zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem studia z důvodu neodstranění podstatných vad žádosti (spočívajících v tom, že žalobkyně ve stanovené lhůtě nepředložila doklad o účelu pobytu – potvrzení o studiu). Žalovaná rozhodnutím ze dne 2. 11. 2020, č. j. MV-144574-4/SO-2020, zamítla odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Žalobkyně následně podala proti rozhodnutí žalované žalobu, kterou Městský soud v Praze zamítl rozsudkem ze dne 16. 12. 2021, č. j. 10 A 123/2020 - 59.

[2] Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, jejíž součástí byl i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Nejvyšší správní soud tento návrh usnesením ze dne 10. 2. 2022, č. j. 3 Azs 412/2021 - 37, zamítl. Konstatoval, že stěžovatelka neosvědčila reálnou hrozbu vážné újmy, která jí hrozí v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, zejména ničím nedoložila, že v ČR nadále studuje vysokou školu.

[4] Stěžovatelka v podání ze dne 11. 2. 2022 znovu požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V tomto návrhu zopakovala, že v ČR nadále studuje na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze (dále jen „VŠCHT“). Úspěšně zde dokončila druhý ročník a aktuálně pracuje na bakalářské práci. V rámci toho provádí několikrát týdně pod dohledem pedagogů nezbytné pokusy. Ukončení bakalářského studia plánuje v létě tohoto roku. Pro sepsání bakalářské práce je pro stěžovatelku klíčové, aby mohla nadále setrvat na území ČR. Vycestování

do vlasti by její studium vážně ohrozilo, znamenalo by pro ni velké náklady a vedlo by též ke zmaření účelu finančních prostředků, které již do studia investovala. Stěžovatelka je také přesvědčena, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem a nezpůsobí újmu třetím osobám, ostatně odkladný účinek žalobě přiznal svým rozhodnutím už městský soud. Stěžovatelka k návrhu přiložila kopii potvrzení o studiu ve třetím ročníku na VŠCHT v akademickém roce 2021/2022 ze dne 16. 2. 2022. Rovněž zdejší soud informovala, že jí bylo ze strany Policie ČR předáno rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR ze dne 15. 2. 2022, zároveň jí byl udělen výjezdní příkaz s platností do 2. 4. 2022. Podle stěžovatelky je tak v ČR zatím stále oprávněně a případné přiznání odkladného účinku pro ni nepostrádá významu. Dne 2. 3. 2022 dále stěžovatelka doložila potvrzení vyhotovené dne 1. 3. 2022 prof. Ing. P. Š., CSc., podle něhož stěžovatelka pravidelně dochází do výzkumné laboratoře, podílí se zde na vědeckých projektech a je výjimečně nadanou a pracovitou studentkou.

[5] Žalovaná navrhuje, aby odkladný účinek kasační stížnosti přiznán nebyl, přičemž odkazuje na své vyjádření k prvnímu návrhu a též na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 412/2021 – 37, kterým byl předchozí návrh stěžovatelky zamítnut. Žalovaná dodává, že stěžovatelka neuvedla žádné relevantní skutečnosti, které by zakládaly důvod pro přiznání odkladného účinku. Její práva budou v probíhajícím soudním řízení náležitě chráněna právním zástupcem.

[6] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobkyni (v řízení o kasační stížnosti stěžovatelku) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Vzhledem k mimořádné povaze institutu odkladného účinku lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek pouze výjimečně, pokud stěžovatelka prokáže, že újma, která jí hrozí, je reálná, není vzhledem k jejím poměrům bagatelní, nýbrž významná, a jejíž vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3270/2015 Sb. NSS; judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz).

[8] Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatelky a dospěl k závěru, že stanovené podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splňuje. Stěžovatelka totiž především – oproti prvnímu návrhu – řádně osvědčila, že v ČR nadále prezenčně studuje na vysoké škole, pracuje na bakalářské práci a kromě studia pravidelně dochází do výzkumné laboratoře. Vycestování z území ČR by tedy do jejího studia významně negativně zasáhlo a znamenalo by též ztrátu možnosti podílet se na výzkumné činnosti Mikrobiologického ústavu Akademie věd ČR. Přiznání odkladného účinku je přitom způsobilé odvrátit tvrzenou újmu spojenou s nutností vycestovat z území ČR, neboť stěžovatelce před vydáním rozhodnutí žalované svědčila fikce pobytového oprávnění ve smyslu § 47 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě městským soudem i před vydáním napadeného rozsudku. V případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy účinky této fikce opět nastoupily.

[9] Pokud by tedy nyní Nejvyšší správní soud podané kasační stížnosti nepřiznal odkladný účinek, hrozilo by stěžovatelce reálné nebezpečí, že bude muset ještě před rozhodnutím o kasační stížnosti opustit Českou republiku. Nelze přitom spoléhat jen na to, že by stěžovatelka bez dalšího mohla získat jiný druh pobytového oprávnění. Nejvyšší správní soud rovněž

podotýká, že důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku nemůže být ani skutečnost, že k bezprostřednímu opuštění území může být stěžovatelka donucena až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění. Jak kasační soud konstatoval například v usnesení ze dne 4. 3. 2020, č. j. 3 Azs 5/2020 – 40, nelze požadovat, aby cizinec předcházel případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem, jímž se vystaví riziku správního vyhoštění.

[10] Návrh splňuje i zbývající podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť z ničeho nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku zasáhlo do práv třetích osob, či že by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Nejvyšší správní soud tak po posouzení stěžovatelčina návrhu dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou v posuzované věci splněny, a proto v souladu s § 107 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu